

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3320/2022
08.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., коју заступа Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа Драган Вељковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2302/2022 од 24.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2302/2022 од 24.05.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2302/2022 од 24.05.2022. године у првом ставу изреке и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 248/2020 од 08.12.2021. године у првом ставу изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев и обавезује тужена да тужиљи на име разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде за период од 01.04.2016. године до 31.12.2019. године исплати укупан износ од 112.696,99 динара, и то:

-за 2017. годину, за април износ од 623,83 динара, за мај износ од 4.193,11 динара, за јун износ од 3.003,35 динара, за јул износ од 1.813,59 динара, за август износ од 4.193,11 динара, за септембар износ од 1.813,59 динара, за октобар износ од 3.013,85 динара, за новембар износ од 3.013,85 динара и за децембар износ од 1.819,93 динара.

-за 2018. годину, за јануар износ од 6.953,79 динара, за фебруар износ од 3.013,35 динара, за март износ од 5.640,47 динара, за април износ од 4.327,16 динара, за мај износ од 6.953,79 динара, за јун износ од 4.327,16 динара, за јул износ од 5.640,47 динара, за август износ од 6.953,79 динара, за септембар износ од 3.013,85 динара, за октобар износ од 6.978,01 динар, за новембар износ од 5.660,13 динара и за децембар износ од 4.3042,24 динара.

-за 2019. годину, за јануар износ од 9.325,00 динара, за фебруар износ од 1.003,53 динара, за март износ од 1.417,66 динара, за април износ од 1.831,80 динара, за мај износ од 2.245,93 динара, за јун износ од 1.003,52 динара, за јул износ од 2.245,93 динара, за август износ од 1.831,79 динара, за септембар износ од 1.417,67 динара, за октобар износ од 2.245,92 динара и за новембар износ од 835,33 динара, као и да

тужиљи на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног дохода на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године за период од 01.04.2016. године до 31.12.2019. године исплати износ од 50.104,43 динара, и то:

-за 2017. годину, за април износ од 272,65 динара, за мај износ од 1.832,65 динара, за јун износ од 1.312,65 динара, за јул износ од 792,65 динара, за август износ од 1.832,65 динара, за септембар износ од 792,65 динара, за октобар износ од 1.312,65 динара, за новембар износ од 1.312,65 динара и за децембар износ од 792,65 динара.

-за 2018. годину, за јануар износ од 3.028,65 динара, за фебруар износ од 1.312,65 динара, за март износ од 2.456,65 динара, за април износ од 1.884,65 динара, за мај износ од 3.028,65 динара, за јун износ од 1.884,65 динара, за јул износ од 2.456,65 динара, за август износ од 3.028,65 динара, за септембар износ од 1.312,65 динара, за октобар износ од 3.028,65 динара, за новембар износ од 2.456,65 динара и за децембар износ од 1.884,65 динара.

за 2019. годину, за јануар износ од 4.047,30 динара, за фебруар износ од 501,76 динара, за март износ од 708,82 динара, за април износ од 915,89 динара, за мај износ од 1.122,96 динара, за јун износ од 501,76 динара, за јул износ од 1.122,96 динара, за август износ од 915,89 динара, за септембар износ од 708,82 динара, за октобар износ од 1.122,96 динара и за новембар износ од 417,66 динара,

све са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец, па до исплате, у року од осам дана од пријема пресуде.

ПРЕИНАЧАВАЈУ СЕ решења о трошковима парничног поступка садржана у обавезујућем делу другог и у трећем ставу изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2302/22 и у трећем ставу изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П1 248/20 од 08.12.2021. године, тако што се обавезује тужена да тужиљи на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка исплати износ од 54.000,00 динара, у року од осам дана од пријема пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 18.000,00 динара у року од осам дана од пријема пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 248/2020 од 08.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе тужену да тужиљи на име накнаде штете по основу разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде за период од 01.04.2016. године до 31.12.2019. године исплати износ од 112.696,99 динара и тужбени захтев за исплату разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду за исти период од 50.104,43 динара, са појединачно означеним месечним износима и законском затезном каматом од доспелости последњег дана у месецу за претходни месец, па до исплате.

Другим ставом изреке утврђено је да је тужба повучена у делу захтева за исплату накнаде штете због неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада. Трећим ставом изреке обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2302/22 од 24.05.2022. године, првим ставом изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П1 248/20 од 08.12.2021. године у првом ставу изреке у погледу одлуке о потраживању разлике између минимално исплаћене зараде и одлуке о потраживању разлике између припадајућег исплаћеног дохода на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, а жалба тужиле одбијена као неоснована. Другим ставом изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је тужила обавезана да на име трошкова парничног поступка туженој исплати износ од 21.000,00 динара, а захтев тужене за накнаду трошкова поступка преко досуђеног до траженог износа од 30.000,00 динара одбијен је као неоснован. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка. Четвртим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је због погрешне примене материјалног права изјавила ревизију, са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Одлучујући о дозвољености ревизије сходно члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући правилност побијане одлуке сходно члану 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у спорном периоду била у радном односу код тужене на пословима ... Општине Штрпце. На то радно место распоређена је решењем тужене број .. од 26.03.2019. године и за период рада од 01.02.2019. године утврђен јој је коефицијент од укупно 8,53 (основни коефицијент 8,00 увећан је по основу сложености и одговорности послова за додатни коефицијент од 0,53). Обрачун зараде тужена је вршила према наведеном решењу. Тако утврђена зарада по основу радног ангажовања тужених на Косову и Метохији увећана је за 50% по основу Закључка Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године. Налазом и мишљењем вештака економско-финансијске струке, утврђена је тражена разлика зараде и то у висини разлике између минималне зараде и основне зараде за период од априла 2017. године закључно са новембром 2019. године у износу од 112.696,99 динара и разлика у висини такозваног „косовског додатка“ за исти период у износу од 50.104,43 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је тужиљи зарада исплаћена уз увећање од 50%, на који начин је укупно реализована зарада већа од минималне. Сагласно наведеном првостепени суд је оценио да тужиља неосновано потражује утужену разлику.

Другостепени суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда па је с позивом на члан 104. став 1, члан 105. став 1. и члан 107. став 1. Закона о раду, на чланове 5. и 6. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе и на Закон о буџету Републике Србије, оценио да је жалба тужиље неоснована.

Врховни касациони суд није прихватио становиште другостепеног суда, јер је оценио да је оно засновано на погрешној примени материјалног права.

Сходно Закону о платама службеника и намештеника у органима Аутономне покрајине и локалне управе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19), у члану 5. став 2. регулише право на исплату минималне зараде. Осим тога, сходно Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Закону о буџету Републике Србије тужиљи припада право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно. Према налазу судског вештака према утврђеном коефицијенту тужиљи је плата обрачуната у мањем износу од минималне зараде и на тај износ плата је увећавана за 50% месечно. Такав обрачун је противан цитираним прописима. Тужиља имао право на исплату минималне зараде и на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиље у спорном периоду мања је од износа који се добија обрачуном и применом минималне зараде уз увећање исте за 50% месечно, сагласно чему је закључак нижестепених судова донет погрешном применом материјалног права.

У складу са датом правном аргументацијом, сходно члану 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима првостепеног и другостепеног поступка донета је сходно члану 165. став 2. у вези са чланом 153. став 1. чланом 154. став 1. и чланом 163. ст. 1. и 2. ЗПП, а њихова висина одмерена је у износу од по 9.000,00 динара за састав тужбе и два правно образложена поднеска, 6.000,00 динара за трошкове вештачења и 10.500,00 динара за приступ адвоката на два одржана рочишта.

Трошкови ревизијског поступка тужиљи су досуђени у износу од 18.000,00 динара на име накнаде за рад адвоката.

Износи судских такса тужиљи нису досуђени с обзиром да захтев за њихову накнаду није био опредељен у складу са одредбом члана 163. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић